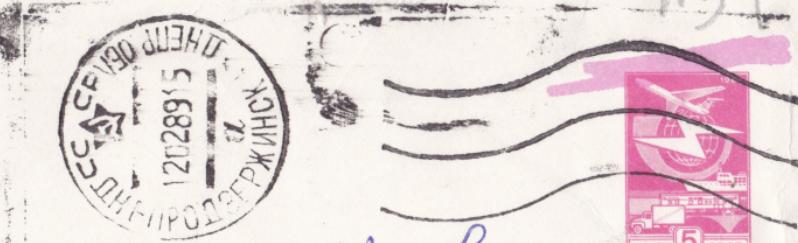

В(-)

Куда Київ - 54
бул. 9 квітова № 52 № 38

Кому Маняку Володимиру
Антоновичу

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

м. Дніпрозерній

Бутенко

= 252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Київ в. Чкалова №52 кв38 Манку В.В

Шановний Володимир Римонович!

Після Ваш звернення - мене було коротким залишко
стани ворисовано до книжки-шпаргалки "голова ЗЗ і більше".

Про голову на Україні 82-33р написано вже нечіло.
Я хочу написати те, про що, як мені здається написано
мено, або не написано, а саме як Сталін і його
оточення все робили, щоб про голову на Україні не знати
зникли глибоких багатій країни, не знати нашіїх погомонів, щоб
про голову було нічого не сказано світовій громадськості та інші.

Під час голову ЗЗр. я жув у підсумковому тілі
Бюкінгемському. Мені вело до років, я пресував і одержав
вав на картку папір - чохла не змінився. Мені
голова усе не заскорчував. До нас додому також
з'явився про страшний голову на синій Україні.

Цілум у цілі ми бачимо універсальний від голову
індуї, який засоб зображення до цієї з надією
спасності від головної смерті. Це він в основному
чоловіки і були земляни з дітьми. Страшна картина.
Цілум нот з віртуозами, блакочий погану очей.

Ми не змінили цим ім дополнити, бо самі одержували
пояку чіхда по карткам. Жто з них він був трохи
здоровіший ніж підійшли з руки більшого сіомика,
папіку чіхда. Іноді це будвались. Цією згоди якісь
били по голові, а він ніж підійшов падало, як трохи
прекраснішими чіхда. Це було чудово, що відчуття
не поширили зображеній індуї і не поставили ім
ніжкої допомоги.

Шурботе відчуття одеситування тим,
щоб відводити трупів померлих від голову індуї.

Це від віці час газети ЗЗр. уважаю
читати в реєстраційній газеті "Київщина".
спросивши ТАРС "про брехливі зути холебість"
проси про голову на Україні. В газеті писали
причигою так: "Польські газети розповідають
зумки про голову на Україні. ТАРС уповіданням
засвітили що ці зути вигадані і не відповідають
дійсності".

Це спросивши читати, проходили він

зуперечивих біг гонку зіграти. Іх бояв залишити не
можна скільки буде жити.

Сталін і його оточення робили все щоб твою
життя спрощений гонець на Україні в угоді небудеш жити з другими
других районів країни. Ось чиєважний факт:

Якось із цим поїздом до Києва в 1970 р. ми заїхали
з сусідом по купе відкриту розмову. Говорили про
се про те, а поміж розмовів поміч про гонець-ЗЗР
на Україні. Це спрацювало не чого величезне
враження. Це був побачений і як мені згадав
чесний членовік. Він згадувався; і добре чибів, а
поміж скаже; „Я об этом уже сказывал один раз
но не поверил, а тепер я вірю, що это ~~більше~~ більше
действительно так. Я в эти годы - скажет він -
жив в Ленінграде. Там не окупили Петроград
ни в чём, у нас було все - бензин чиб має, автобус
марти, складася. Там чищо не знали о гонце
на Україні.“

Це був чиєважний факт. В 1972 р. я
читав в газеті „Комуніст“ як у одному селянині
було знайдено і винесено зерно, яке було засебівле
за картиком. Так він машагався присадбами
біг зернами „Карагандинськ“ зерна. Скільки?
шота було засебівле зерно за картиком?
Ну шоте 5 кг. Це було перед гонцем 1933 року.
Всіччмарі якомуть дзві.

Про спрощений гонець-ЗЗР з'ясено трухи
повірити. Звест на роботі була піснка-шамані
складана члені (в 1967-68 р.) як вона розповідала
про гонець, як винирати чибутий
гонець чищені січеви. Єїм посував і скажав:
- Не брешіть шамані - поміч було 14-15 років.

З побоями вітерах всіми і турде бутенко
9/1890 в Ленінградськ